Lietas Nr. C20283913
Lietas arhīva Nr. C-0244-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2014.gada 15.maijā

Kuldīgas rajona tiesa

tiesnese Anita Simsone

rakstveida procesā izskatīja civillietu /Nosaukums/, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas /Nosaukums/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. D/.

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

Prasītāja 2013.gada 21.jūnijā cēlusi tiesā maza apmēra prasību par galvenā parāda Ls 1204,77 (pamatsumma Ls 1183,00 +komisijas maksa Ls 21,77), procentu – Ls 462,33, līgumsoda – Ls 324,35, kā arī tiesas izdevumu: valsts nodevas – Ls 244,66 un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu – Ls 3,30, piedziņu no atbildētāja. Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1590., 1652., 1716., 1717., 1719., 1720., 1753., 1756., 1757., 1761., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka, saskaņā ar 2007.gada 26.aprīlī noslēgto MasterCard kredītkartes līgumu privātpersonai, prasītāja izsniegusi atbildētājam kredītkarti ar kredītlimitu Ls 1185 jeb 1686,10 euro apmērā. Atbildētājs ar savu parakstu apliecinājis, ka iepazinies ar Vispārīgajiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un Maestro kartēm, kā arī ar visiem to pielikumiem, grozījumiem un papildinājumiem, t.sk., cenrāžiem, un apņemas tos ievērot. Atbildētājs apņēmies nodrošināt pietiekama atlikuma pieejamību kontā darījumu summu, uzturēšanas maksu, soda procentu, nokavējuma līgumsoda un citu summu, kas noteiktas līgumā, debetēšanai.

Atbildētājs savas saistības nav pildījis, kā rezultātā izveidojies parāds Ls 1991,45 jeb 2833,58 euro apmērā, no kura pamatparāds sastāda Ls 1183 jeb 1683,26 euro, nolīgtie procenti Ls 56,30, jeb 80,11 euro, kas aprēķināti par laika periodu no 28.04.2007. līdz 31.07.2007. Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un Maestro kartēm 4.7.4.punktu, atbildētājam noteikts pienākums maksāt procentus par izmantoto kredīta limitu, saskaņā ar pakalpojumu cenrādi privātpersonām sastāda 18 % gadā. Prasītāja aprēķinājusi procentus 18 % apmērā gadā par aizdevuma lietošanu par periodu no 28.04.2007. līdz 31.07.2007. Savukārt likumiskos procentus Ls 406,03 jeb 577,73 euro apmērā prasītāja aprēķinājusi par laika periodu no 2010.gada 1.maija līdz 2013.gada 28.maijam.

Komisijas maksa Ls 21,77 jeb 30,98 euro aprēķināta saskaņā ar Vispārējiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 4.1. punktu un Pakalpojumu cenrādi privātpersonām, kas veidojas par kartes gada maksu, par darījumu summām, darījumu un uzturēšanas maksām.

Līgumsods Ls 324,35 jeb 461,51 euro aprēķināti par laika periodu no 2007.gada 28.aprīļa līdz 2012.gada 5.septembrim.

Saskaņā ar bankas Vispārējiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 3.5., 4.2. un 4.1.punktu, atbildētājam bija pienākums nodrošināt, lai pēc visu līgumā minēto summu debetēšanas, kontā nebūtu limita pārsnieguma, nosakot, ka pretējā gadījumā atbildētājam jāmaksā Cenrādī minētais līgumsods par limita pārsniegšanu – 0,2 % dienā no pārsniegtās limita summas.

Prasītāja tiesības vienpusēji izbeigt Līgumu pielīgtas Vispārējo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 10.6.punktā.

Tā kā atbildētājs ilgāk par 60 dienām neveica maksājumus pilnā apmērā, prasītāja 2012.gada 21.augustā nosūtījusi viņam brīdinājumu par saistību izpildi. Atbildētājs savas saistības neesot izpildījis.

2013.gada 2.jūlijā tiesa atbildētājam uz deklarēto dzīves vietu nosūtījusi prasības pieteikumu un aicinājusi 30 dienu laikā iesniegt tiesā paskaidrojumu veidlapu.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesai nav iesniedzis, kā arī nav lūdzis iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma (šeit un turpmāk 2012.gada 29.novembra redakcijā, kas spēkā no 2013.gada 1.janvāra) 56.panta piektā daļa noteic, ka tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Tiesa ņem vērā, ka bez deklarētās dzīves vietas, cita atbildētāja adrese tiesai nav paziņota.

Civilprocesa likuma 56.1 panta otrā daļa noteic – tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Ievērojot teikto tiesa atzīst, ka atbildētājam tiesas dokumenti piegādāti likumā noteiktajā kārtībā un atbildētājs paskaidrojumus/iebildumus par prasību tiesai nav iesniedzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa nolēmusi izskatīt lietu rakstveida procesā, nosakot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt Kuldīgas rajona tiesas kancelejā 2014.gada 18.martā u n 2014.gada 3.februārī ierakstītā sūtījumā nosūtījusi par to pusēm paziņojumu (lietas 48. lapa).

Nolēmuma pieejamības datums tika pārzīmēts uz 2014.gada 15.maiju, par ko pusēm nosūtīts paziņojums 2014.gada 11.februārī (lietas 49.lapa).

MOTĪVU DAĻA.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus, kā arī prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

2007.gada 26.aprīļa MasterCard kredītkartes līgums privātpersonai (lietas 14.lapa) pierāda, ka prasītāja izsniegusi atbildētājam patēriņa kredītkarti ar kredītlimitu Ls 1185 jeb 1686,10 euro apmērā un atbildētājs apliecinājis, ka iepazinies ar Vispārīgajiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm, kā arī ar visiem to pielikumiem, grozījumiem un papildinājumiem, t.sk., cenrāžiem, un apņemas tos ievērot.

Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm (lietas 15.–21.lapa) 4.2. un 4.1.punktu, atbildētājs apņēmies nodrošināt pietiekama atlikuma pieejamību kontā darījumu summu, darījumu un uzturēšanas maksu, soda procentu, nokavējuma līgumsoda un citu summu, kas noteiktas līgumā, debetēšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizdevuma līgums ir reāllīgums. Līguma noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana. Tāpēc līguma saturu veido pienākums atdot aizdevumu (Civillikuma 1943.pants).

Tiesa atzīst, ka noslēdzot patēriņa kredītkartes līgumu, starp pusēm izveidojās tiesiskas saistību līguma attiecības, no kurām abām pusēm radās tiesības un pienākumi.

Atbildētājam pildot kredīta līguma saistības atbildētājam bija jāvadās pēc labas ticības principa un imperatīvā noteikuma, ka tiesiski līgumi ir jāpilda.

Atbildētāja konta izraksts liecina, ka kredītu atbildētājs ir izmantojis (lietas 23.,26.lapa).

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētajam bija pienākums kredītkartes, kredītlimita noteikumos norādītajos termiņos veikt izmantotā kredīta atmaksu.

Aizdevums atbildētājam bija jāatmaksā saskaņā ar pušu vienošanos, līdz saistību pilnīgai izpildei, veicot atbilstošus maksājumus un prasītājai nebija atbildētājs regulāri jābrīdina par pienākumu veikt kārtējo maksājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1425.pantā ir noteikts, ka saistība jāizpilda pilnā apmērā un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, savukārt Civillikuma 1587.pantā noteikts, ka katrs tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto.

Parāda aprēķins (lietas 29.lapa) apliecina, ka atbildētājs maksājumus nav veicis vispār, proti, saistības nav pildījis.

Tiesa uzskata, ka līgums par kredītkartes izsniegšanu (lietas 14.lapa), konta izraksts (lietas 23.,29. lapa), pierāda, ka prasītāja savas saistības ir izpildījusi un veikusi kredīta limita ieskaitīšanu atbildētāja kontā.

Vispārīgo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 4.1.punkts un Cenrādis pierāda, ka privātpersonām ir jāmaksā komisijas, kas veidojas par kartes gada maksu, par darījumu summām, darījumu un uzturēšanas maksām. Ievērojot teikto, tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētājam ir jāmaksā komisijas maksa Ls 21,77 jeb 30,98 euro apmērā.

2012.gada 21.augusta brīdinājums (lietas 27.lapa) pierāda, ka prasītāja atbildētāju brīdinājusi par neizpildītajām saistībām un sekām, kuras iestāsies to labprātīgas neizpildes gadījumā. Prasītāja lūgusi atbildētāju līdz 2012.gada 4.septembrim veikt parāda samaksu, norādot, ka pretējā gadījumā prasītāja ar 2012.gada 5.septembri vienpusēji atkāpsies no līguma, kā arī vērsīsies ar prasību tiesā.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksa izdarīta, jāpierāda, tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka no līguma izrietošās saistības ir izpildījis.

Ievērojot teikto, tiesa uzskata, ka apmierināma ir prasītāja prasība piedzīt no atbildētāja neatmaksāto kredītu Ls 1183 jeb 1683,26 euro un komisijas maksu Ls 21,77 jeb 30,98 euro, kas veido pamatparāda summu.

Tiesa uzskata, ka ar Vispārīgo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 4.7.4.punktu ir pierādīts, ka atbildētājam jāmaksā procenti par izmantoto kredīta limitu, kas, saskaņā ar 02.04.2007. Cenrādi (lietas 22.lapa), sastāda 18 % gadā.

Parāda aprēķins apliecina, ka atbildētāja nesamaksātie procenti no 2007.gada 28.aprīļa līdz 2007.gada 31.jūlijam ir Ls 56,30 jeb 80,11 euro apmērā un likumiskie procenti no 2007.gada 1.augusta līdz 2013.gada 7.jūnijam ir Ls 406,03 jeb 577,73 euro (lietas 29.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Civillikuma 1762.panta pirmajā daļā noteikts, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu un 1812. pantu saistības tiesība izbeidzas, kad parādnieks pienācīgā kārtā to ir izpildījis, proti, atdevis parādu. Civillikuma 1425.pantā ir noteikts, ka saistība jāizpilda pilnā apmērā un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Ņemot vērā, ka atbildētāja rīcībā uz tiesas dienu atrodas prasītājas kapitāls Ls 1183 jeb 1683,26 euro apmērā, izvērtējot minētās tiesību normas kopsakarībā un procentu ienākumu raksturu, tiesa uzskata, ka prasītājas lūgums piedzīt no atbildētāja procentus Ls 462,33 jeb 657,84 euro apmērā ir pamatots un apmierināms.

Tiesa uzskata par pierādītu ar Vispārīgajiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm, ka atbildētājam bija pienākums nodrošināt, lai viņa kontā būtu pieejama pietiekama summa līgumā minēto maksājumu veikšanai, pretējā gadījumā atbildētājam jāmaksā līgumsods par limita pārsniegšanu, kas, saskaņā ar Cenrādi, noteikts 0,2 % dienā no pārsniegtās limita summas.

Prasītāja aprēķinājusi limita pārsnieguma līgumsodu par periodu no 2007. gada 28.aprīļa līdz 2007.gada 31.jūlijam Ls 7,54 jeb 10,73 euro apmērā un no 2007.gada 1.augusta līdz 2012.gada 5.septembrim Ls 316,71 jeb 450,64 euro (lietas 29.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas trešo punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Civillikuma 1716.pantā noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Civillikuma 1717.pants nosaka, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru nosaka līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Līdz ar to, tiesa secina, ka atbildētājam noteikts pienākums maksāt prasītājai līgumsodu saskaņā ar pakalpojumu tarifiem, ja netiek veikta pienācīga samaksa norādītajā apjomā un termiņā.

Tiesa uzskata, ka prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1589.pants paredz tiesības vienai pusei atkāpties no līguma, ja tāda atkāpšanās pamatota ar paša līguma raksturu, vai to atļauj likums, vai arī tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Kā redzams no lietas materiāliem (lietas 27.lapa) prasītāja atkāpusies no Līguma, un Līgums ar atbildētāju izbeigts 05.09.2012.

Saskaņā ar Civillikuma 1724.pantu, izbeidzoties galvenai saistībai, izbeidzas arī pats no sevis tai norunātais līgumsods.

2013.gada 30. janvāra Augstākās tiesas Senāta spriedumā lietā Nr.SKC-644/2013 norādīts, ka ar šo spriedumu Senāts atkāpjas no judikatūras un izdara precizējumu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzēji tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

Līguma izpildes termiņi aizdevuma līgumā bija stingri noteikti, tāpēc atbildētājs, palaižot garām aizdevuma atmaksas termiņu, pieļāvis parādnieka nokavējumu un līdz ar to, viņam jāuzņemas ciest visas negatīvās sekas.

No prasības pieteikuma, parāda aprēķina ir redzams, ka atbildētājs nav uzsācis veikt aizdevuma atmaksu, kas pēc tiesas ieskata, neliecina par atbildētāja rīcību labā ticībā.

Ievērojot minēto, Civillikuma 1724.pantu, kā arī judikatūrā norādītās atziņas, tiesa atzīst, ka prasītājas lūgums piedzīt līgumsodu Ls 324,35 jeb 461,51 euro ir samērīgs ar parāda pamatsummu, kura atrodas atbildētāja rīcībā, līdz ar to, tas ir apmierināms,

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram - Ls 244,66 jeb 348,12 euro un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi - Ls 3,30 jeb 4,70 euro.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētāja valsts labā piedzenami izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu – Ls 7,96 jeb 11,33 euro.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, ir nosakāmas prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus – 6 % gadā no piedzītās parāda pamatsummas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.1 pantu, nosakāms, ka atbildētājai sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

REZOLUTĪVĀ DAĻA.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 8., 41.panta pirmo daļu, 42., 56., 92. – 96., 97., 189. – 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu /nosaukums/, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas /nosaukums/ reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pamatparādu 1683,26 *euro* (viens tūkstotis seši simti astoņdesmit trīs euro un divdesmit seši centi), komisijas maksu 30,98 *euro* (trīsdesmit euro un deviņdesmit astoņi centi), līgumiskos procentus par laika periodu no 2007.gada 28.aprīļa līdz 2007.gada 31.jūlijam – 80,11 *euro* (astoņdesmit euro un vienpadsmit centi) un likumiskos procentus no 2007.gada 1.augusta līdz 2013.gada 7.jūnijam 577,73 *euro* (pieci simti septiņdesmit septiņi euro un septiņdesmit trīs centi), līgumsodu 461,51 *euro* (četri simti sešdesmit viens euro un piecdesmit viens cents) un valsts nodevu – 348,12 *euro* (trīs simti četrdesmit astoņi euro un divpadsmit centi) un izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu – 4,70 (četri euro un septiņdesmit centi).

Pamatparāda, procentu, līgumsoda un tiesas izdevumu samaksa veicama SIA /Nosaukums A/, kontā Nr. /numurs/ /nosaukums/, S.W.I.F.T. kods: NDEALV2X.

Noteikt, ka prasītājai ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no parāda pamatsummas.

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu valstij izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu – 11,33 euro (vienpadsmit euro un trīsdesmit trīs centus).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.1 pantu noteikt, ka atbildētājs spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma pieejamības dienas Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A.Simsone